

Enhedslisten er af den opfattelse, at lønmodtagere, der gør brug af lovmæssige rettigheder som forældreorlov, ikke skal kunne mødes af katastrofale løn- og arbejdsforhold eller en fyreseddél, når de vender tilbage fra orlov.

Svar (2/ 5 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Forældre på børnepasningsorlov kan som alle andre lønmodtagere afskediges, men lovgivningen indeholder nogle beskyttelsesregler, som regulerer afskedigelser under den retsbestemte børnepasningsorlov, som ifølge lov om orlov, § 11, har en varighed af mindst 13 uger og højst 26 uger.

En medarbejder på denne orlov må ikke afskediges med orloven som begrundelse. Det påhviler arbejdsgiveren at bevise, at en opsigelse ikke er begrundet i orloven. Kan arbejdsgiveren ikke løfte bevisbyrden, kan denne pålægges at betale en godtgørelse til medarbejderen svarende til op til 26 ugers løn.

Beskyttelsen gælder både før orloven påbegyndes – efter nogle nærmere bestemte tidsfrister – under orloven og i umiddelbar tilknytning til medarbejderens tilbagevenden til arbejdspladsen efter endt orlov.

Såfremt en medarbejder ved tilbagevenden fra en retsbestemt børnepasningsorlov bliver mødt med væsentligt forringede eller forandrede løn- og ansættelsesforhold, vil det ud fra en konkret vurdering kunne sidestilles med en opsigelse, og medarbejderen kan have krav på godtgørelse, hvis jobændringen skyldes orloven.

Ændringerne i ansættelsesforholdene skal naturligvis i øvrigt overholde de almindelige regler i funktionærloven og overenskomsterne om opsigelsesfrister, saglighed m.v.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er behov for yderligere at sikre lønmodtagere på orlov mod opsigelse.

Spm. nr. S 1480

Til skatteministeren (26/4 95) af:

Flemming Hansen (KF):

»Vil ministeren i forbindelse med den tidligere særregel for transportfradrag, ligningslovens § 9

C, stk. 4, oplyse, om fradraget kunne oppebæres ved anvendelse af privat motorcykel og i benægtende fald oplyse begrundelsen herfor?«

Svar (5/ 5 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Den omtalte særregel lyder som følger:

»Stk. 4. Anvender den skattepligtige egen bil til befordringen og overstiger den daglige befordring 54 km, kan fradrag for befordring ud over 20 km pr. arbejdsdag foretages med den kilometertakst, Ligningsrådet fastsætter for 1984. Dette gælder dog kun, såfremt offentlig befordring ikke kan anvendes.«

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 274 af 6. juni 1984 om omlægning af befordringsfradraget.

Som det fremgår, omhandler bestemmelsen anvendelse af egen bil, og bestemmelsen finder således ikke – og har aldrig fundet – anvendelse ved kørsel på en motorcykel. Dette fremgår af cirkulære af 13. december 1984 om ændring af befordringsfradraget efter ligningslovens § 9 C.

Hensigten med omlægningerne af befordringsfradragets reglerne i 1984 var at indføre enklere regler ved generelt at opgøre befordringsfradraget for befordring mellem hjem og arbejde på grundlag af afstanden og ikke – som tidligere – på baggrund af de faktiske udgifter ved befordringen.

Der blev alene opretholdt en særregel for bilkørsel, hvor offentlig transport ikke var anvendelig, og hvor den daglige befordring oversteg 54 km. Fradraget efter særreglen for sådan kørsel blev endvidere fastlåst til kilometertaksten for 1984. Bestemmelsen havde således karakter af en overgangsordning.

Ved lov nr. 482 af 30. juni 1993 er der indført en aftrappingsordning af den pågældende bestemmelse, således at muligheden for at anvende særreglen helt bortfalder fra 1998.

Spm. nr. S 1481

Til skatteministeren (26/4 95) af:

Flemming Hansen (KF):

»I hvilken udstrækning skulle de kommunale ligningsmyndigheder tage hensyn til en lønmodtagers skiftende eller sene arbejdstid, sam-